

Titel: IX.

Citation: "IX.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e106503/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

lig, men også ligesaa politisk selvstændig og politisk dannet som en anden.

Raar man vilde forskue hvad der er næret, saa maatte man jo absolutt se fra det enestel Andet, og jeg hen til Hærenstillet, til Regelen i hin Almindelighed. Tænker man sig at vil høres, f. Ex. 1000 Mænd, da har nyt, om ikke alle en videnstabel, saa dog en omhyggelig Utdragelse, der senere har været fuldtidige at læse i saadanne Forholds, at de have kunnet udvælge deres Mand, kunnen følge Beretningsforenede og reflektere over dem, og ved Siden af dem 1000 Mænd, der kun have godt Kunnskabens Universitet, og saa mere under Arbejdsmannens almindelige Vilkaar have maatte føge dennes Erfarenhed, fulde der da være Mange, der ville benytte, at der i Hele landet varer politist Danske og Schlesvigiske, uden hvilke den politiske Rettslighed dog et kan gøre sig givende blandt de forskellige en blanke af Slægt? Det er Overhovedet og Misforståelse, naar man inkluderer sig i specielle Undersøgelser af den Rigsgesetzes aandelige og legemlige Undersøgelse, og kommer til det Resultat, at den forste i enhver Hjemmeinde hauser ved Siden, ja vel ogsaa over den næste. Kogt Mønster har jeg aldrig hørt noget af; men man fortæller i hin Øret for at vindicere hvert Mand sin Ret, hvorfor en Indhedsleje de materielle Personer dog altsaa havde varer menefte Ejendom; man overretter, at nærmest Statensbetjeningen, Staternes Kommission og Forhålling altsaa varer og vilde altsaa blive enhver Representationsfrise og rigtiglighedsrette. Vilte man taget tilsvarende Hjemmeinde her til, da vilde man ikke finde den Forhålling overbeviset, at Valgmenigheden varer næstledes interetet, ikke, sem her med der Sympati er fast, saa at Rigsdagen og Dinge eme fulle varer det Alighedsretten, emt. Fulde derfor Rigsdagen, men saaledes, at al Formændedelt ikke skal være udelukket fra den; men hvor er Garanti i Utholder af rette af Minsterværdierne for, at dette ikke vilde kunne ske?

Der er en Vidspredelse, naar man har tilfældet dem, der harer erkaret sig for en Genfus, som om de enkelte dette for at udelukke en Del af deres Almoechte fra Valgmenigheden. Det er ingenlande for at udelukke Andre, at man forlæsser Genfus; men det er for dermed at benytte, at ikke Andre og for Statens Interesse rigtige Samfundsklasse for fulle blive udelukket, at man anser en Genfus som nødvendig. De, der uden Dømtakning ville Valgmenigheden udelukke til alle, kunne i deres Øer for deres Sag ikke se, at de nævnt gør sig fuldtidige i den Helt, som de befælde det modstætte Parti for, at udelukke en Del af Nationen fra Valgmenigheden. Hertil er funken, at imodtag de, der ville en Genfus, deres direkte udelukke dem, som denne Genfus træffer, saa sørger de, der ville en udelukket Valgmenighed, indirekte den Samfundsklasse, der hører til en eller anden Minoritet, der til en vid Tid ikke kan give sig givende, fra at blive valgt. Dog har endnu Saarheit par denne Bevægelse under dette emne: det vil den samme Almoechende ikke, han vil ikke valge Mand af hin egen Glosse eller anden af dem, der opfører sig til Almoechens Lebete, han vil ogsaa valge Mand blandt Godsholderene, Mænd med videnstabel Danske, os fl. Hvilket jeg vilde before denne Bevægelse med en betragtelige del af Modstætte, da funde jeg nyligt hente de givende Vidspredelse fra Ørfloden for den Samling, at alle Ørgergræsler, hvem man til forhængelse Tidet har givet Magten, have brugt og misbrugt den; men jeg vil ikke prøve hos at opførte mig til en Sandhedsret, jeg vil ikke hæfte Ørghand mod Raadhuset, men jeg vil funge sig, at en Grundlovs ejer mit Øjnen der varer næstledes interetet, at saadette muligt intet Parti, ingen Forholdsret, kan tilslutte sig en absolut Øvervag, men under Ørd: den man indeholder Garanter ikke mindre mod Almoechenden, end mod den højere Staaende, ikke mindre mod et vilde Domstol, end mod et overmagtigt Adelsråd. Dog har nu næret det Raad, at de Raad, som ville almindelig Stemmeret under den bekræftede Forhålling, at Almoechenden ikke vil misbruge den, de maaette ogsaa funne befalde, eller dog i hvert Tilfælde, for at fremme en Forhålling af de modstættende Partier, ikke vil haave imodstaaet et Forlag, hvorefter man ogsaa faaer almindelig Stemmeret, men som tiliggætiller sig den Øgards, nogenlunde at ikke Raadet mod det, de dog selv erhænte for et Misbrug. Raad det nu bemærkes, at den ubemærkede Del af Nationen vilde ved mit Høre i højt nemlig, at efterlig Høghedsprincippet er jo gennemtrængt i Ver-

sag have udelinger Raadighed over den ene Afdeling af Valgmenigheden, og Kjøbmandene, ligesom at den ingeniørlande er udelukket fra at kunne valges til Forhållingen, da ventes jeg ikke den Bevægelse, at Systemet i dens Hjemmeinde ikke fuldtidige varer folketidige nof. Saaremt fulde der vel kunne trændes derimod, at det ikke giver Garanti mod Magistrats Misbrug. Kogt, jeg maa henstille til Beretningsforenede Overvejelse.

Men for ikke at træde Forsamlingen ved disse Betællinger, som Enhver vilde ogsaa uden min Anvisning vil vide at anstille, skal jeg ikke opholde mig længere ved Forhållingen, men endnu nogle et Par Utrænger om det af mig foretagende Forhålling. Jeg har tævet, at de Allersædest Menigheder måtte forenes i den Ørghedelse, at et Forhålling, for at holde mig til Udeliges Bevægelse, man varer forhængeligt med Forhållingen, hold det sat hvorev ille ha Hængt forhængeligt, higer jeg, men dog ikke modstætte Forhållingen. Raadet Læders Forhållinger og Landets Forhållinger ejer den almindelige Mønstring gøre et ørige Øvervag umuligt, gloses der da nogen Raad, hvorpaa denne Forhålling til et forhængeligt, men ikke modstætte Kammeret er at opnæse uden den, desværet at forhængeligt paa at give det en forhængeligt Ørghedelse. En forhængeligt Ørghedelse kan jeg, naar det skal fremsæze ved Valg, kun føge i en nyere Krebs af Valgmenigheden til denne Kammeret; Forhållings Valgmenighed er ejer mit Forstadsvalg, kan altsaa ikke Landets Bevægelse af Mandhæmmet, den er altsaa vilde i Det dels landsteds Forhålling. Stat Landsbygdenet sitjar har en forhængeligt Ørghedelse, da maa der udgaa fra en forhængelighedsprincippet indhængeligt og ikke vedtaget Krebs af Valgmenigheden, der formentlig dog maaesse have en meget visse Krebs for deres Valg; men denne nærmeste Krebs af Valgmenighed Valgcorporation maa have Fælles Tilsted; alle maaesse holde sig overordnede om, at den bevarer af Mænd, der faaerst manefte Saarheit valle, vilde træffe et formælt Valg; den man maaesse i sig svage er ikke udvælgeligt folkeligt Element. Et dette er opnæse? Forhængeligt ligget for Den, mine Herrer. Forhållingen kunde ejer min Menigheds udgaa fra de 3 Statsmægter, i hvidt Grønnaa Landets Del for Fremtidens klarer lagt, og som ogsaa hvidt satstiflud have oprettet det. Kan der ikke fra alle Sider forhængeligt hold dem, da ved jeg ej, hvor den er at finde. Det af mig valgte Afdeling af 20 Medlemmer, som skal udgaa fra Forhållinger og Kongen, er vilkaarligt, og jeg er, hvilket man hæver en gættede under Amtet mere passende, ikke mindst til at foranrede dette. Kontrolen overfor Domstol behøver for Tiden af 12; men under de free Mønstre, der sandsynligt foretager vorlige Rædselvalg, vil dette maaesse ikke blive fremlænget. Personen kan jeg nærmestliggå ingen Menigheds have, men jeg troer, at denne Domstol altid vil blive et passeligt og ej af alle respektabelt Element til hin rigtig Ejendom, som den passende. Jeg troer herved at have sagt nok, til at mit Forstads i det Ørghedelige kan forstås. Detaljen vilde det være naturligt at gøre med paa, hvilket Prinsippet fulle have de Stede imod sig. Forstads er udgaaet fra en rigtig Øvervægning af vores Forhålling og af Øverens Krebs; maaesse det nu også blive underlaadt en saadan sel Videnskabliche!

Tscherning: Det andre Problem, der nuværende sag, hvore, at Grundloven til, at vi ikke forhængeligt hænder til at vi ikke nærmere os hinanden, herhængeligt ligger i, at vi ikke nærmere os hinanden, at Grundloven ejer en storlænge Forhålling, ikke, om man vil, ligge Ørghedene, paa en saadan Manoeuvre, at den indhængelige en funsig Forhålling af tilstættige og funsig fremdragte Krebs, hvorefter man troer at funne modstætte for længere Tid den Øvervægning, som Ørnenes Øvervægning trænger paa. Denne Method er klæren forstige fæl overalt, og den har næfnet overalt endt med Revolution og Knælf, fordi det er umuligt, at en saadan funsig Ørden eller Sammenfælling indenfor Forhållingen Grænser fulde kunne modstaa den øvre Trong. Pax den anden Side kan man ikke nege, at man maaesse for at undgaa denne Method gaaer ind paa et Experiment ejer et Forstads, der vel ikke er noget ganske Ørd, men som dog ikke er præsteret, hold uretteligt Folget imindsteds derfor holder ikke ere behæftede. Den anden Side